

РЕАЛІЗАЦІЯ ПРАВА НА БЕЗОПЛАТНУ ПРИВАТИЗАЦІЮ
ЗЕМЕЛЬ ДЕРЖАВНОЇ ТА КОМУНАЛЬНОЇ ВЛАСНОСТІ НА
СУЧАСНОМУ ЕТАПІ ЗЕМЕЛЬНОЇ РЕФОРМИ

Гончаров В.В.,

старший викладач

Хекало Л.М.,

студентка 2м курсу

юридичного факультету

Сумський національний

аграрний університет

Відповідно до Земельного кодексу України [1] (далі – ЗКУ) кожен громадянин України має право безоплатно отримати у власність від держави або територіальної громади за різним призначенням земельні ділянки на всій території України.

Теперішня земельна політика нашої держави спрямовує на продовження процесів приватизації земельних ділянок, функціонування і розвитку ринку землі, а саме формування системи землеволодіння та землекористування. На сучасному етапі не квапливо розвиваються приватизаційні процеси, вбачається велике зростання кількості суперечок, які виникають саме під час здійснення свого права громадянами на приватизацію земельної ділянки. Судова практика, що характеризується відсутністю схожості в сприйнятті та системному тлумаченні норм щодо приватизації, свідчать про необхідність удосконалення правового регулювання в даній сфері.

Становлячись об'єктом приватизації, земля залишається не відновлюваним природним ресурсом, а також природним ресурсним об'єктом, що охороняється як важлива складова частини природи. У зв'язку з цим покращення правового регулювання приватизаційних відносин повинно бути заохочене не лише на забезпечення прав громадян, а й на визначення меж їх реалізації з метою покращення раціонального використання землі і також її охорони.

Приватизація земельних ділянок, є однією з основних напрямів земельної реформи, на сучасному етапі розвитку земельних правовідносин залишається основним механізмом, що дає змогу перетворити державну власність на приватну.

Норми, що регулюють передачу земельних ділянок з державної власності у приватну, зазначені в різних нормативно-правових актах. Сфера їх правового впливу відбувається головним чином залежно від категорії об'єкта публічної власності – того чи іншого виду земельної ділянки, що підлягає відчуженню у власність юридичних осіб та громадян.

Земельним законодавством зазначено, що приватизація земель може здійснюватися безоплатно і також за плату. Особливість безоплатної приватизації земель в Україні полягає саме в тому, що нею можуть скористатися лише громадяни України. Однак право на безоплатну приватизацію земель не є необмеженим.

Громадяни України мають законне право на приватизацію земельних ділянок лише в певних розмірах залежно від виду цільового призначення земельних ділянок, встановлених статтею 121 ЗКУ. Відповідно, платна приватизація здійснюється на земельних аукціонах, але громадянам яким земельні ділянки були надані у постійне користування до 1 січня 2002 р., вже отримали їх безкоштовно у власність. Також за час проведення земельних реформ сильно зменшилася площа земель державної та комунальної власності, які можуть бути надані у власність громадянам та юридичним особам в Україні.

Як свідчить практика, в умовах дефіциту земельних ділянок право громадян на безоплатну приватизацію земель з державної власності в приватну власність на цей час майже не можлива.

На теперішньому етапі земельної реформи відсутнє належне законодавче регламентування процедури приватизації земельних ділянок. Зокрема, існує багато прогалин саме у встановленні порядку здійснення права на приватизацію. Саме тому на сьогодні проблема детального вивчення процедурних норм, що визначають приватизацію земельних ділянок є актуальною.

Особливість правового регулювання полягає в тому, що воно має свій специфічний механізм, під яким розуміють систему правових засобів (норм права), за допомогою яких забезпечується правовий вплив на суспільні відносини.

І враховуючи вищевказане, кожна норма права виступає саме тим елементом, який повинен збалансувати громадські відносини, і лише тоді, коли вони зможуть бути законним чином втілені в дію, що, у свою чергу, дасть новий поштовх для втілення процедури передачі земельної ділянки з державної власності у приватну, та її правове застосування.

Література:

1. Земельний кодекс України: Закон України від 25.10.2001 № 2768-III. Дата оновлення: 16.07.2020. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2768-14> (дата звернення 07.10.2020).

УДК 657

Історичні науки

ОСОБЛИВОСТІ ВЕСІЛЬНОГО ОБРЯДУ У ЛИПОВАН МІСТА ВИЛКОВЕ

Гончарова І.І.,

студентка історико-філософського факультету

Навчальний керівник: Гізер С.М.,

*к.і.н., старший викладач, приват-доцент кафедри
історії України*

*Південноукраїнський національний
педагогічний університет*

ім. К.Д. Ушинського

Актуальність проблеми. Актуальність роботи полягає в тому, що липованське весілля мало досліджене. Що стосується літератури про нього, то жодного повного джерела не існує. А в тих джерелах, що є, інформації обмаль і вона загально-ознайомлюючого плану.

Ступінь дослідження проблеми. Вилкове на Дунаю – одне з самих оригінальних міст нашого півдня. Уздовж вулиць-